

✱

*Nagy lehetsz, ha szabad maradsz,
s fürge-örök
gyerekszívedben ártatlan.*

VÖRÖS ISTVÁN

Külön értesítés

Karel Dvorský emlékének

*Kint esik. Szerda. A pap
egyetlen hallgatónak miséz.
Amikor a nyugdíjas nő
feje előrebiccen, ő elmosolyodik.
Az alvó kezéből kicsúszik
a táskája, a pad alatt mindenféle
apróság gurul és csörög
szerteszéjjel. Milyen jó volna,
ha ilyen gyönyörű perceket
mindenki megélhetne, gondolja
a pap, az orgonához ül,
hogy tekintete ne zavarja
a nőt a rémült szedegetésben
és leltározásban.
A keresőket, kérlek, véd
meg, Uram, és az alázatosak
igazáról néha értesítsd
az őket kiröhögőket.*

Angyalválasztás

— *Nem, ilyen nehéz
feladatot ne bíz rám,
mondja, akit épp véd-
angyalunknak akartam
felkérni.*
— *Megbirkóztál már
nehezebbel is.*
— *De hiszen rossznak
kellene lennem, aminek
az igazát belátom,
de nincs hozzá erőm.*
— *Köszönöm, máris sokat
segítettél.*

— Ezt ugye nem tréfából
mondtad? Vagy
megbántottságból.
— Hát lehet egy angyallal
tréfálni? És nem
te bántottál meg, nem is
engem, hanem minket.
— Nem tudom, kiről
beszélünk, de ő sincs
egyedül, ebben biztos
lehetsz. Én viszont
nem vagyok angyal.
Angyalok nincsenek.
— De vannak.
— Ezt te mondd nekem?
Akkor mért tőlem
kérsz segítséget?
— Mert nagyon
rászorulok. Én, mindenki
nevében.
— Most már mindenki?
Azt hittem, csak egy ország.
— Egy ország. Egy város.
Egy kerület. Egy szoba.
Ha majd neked kell támogatás
a túlvilági előléptetéshez,
bármikor szívesen tanúskodom.
— Nem is ismertük egymást.
Meg aztán élőnek bajos
a túlvilági tárgyalóterembe
jutni.
— Akkor küldöm magam
helyett, akiről beszéltünk.
— Nem méltó rá, hidd el.
Mellettem ő nem fog
tanúskodni, csak
önmaga mellett.
— De így épp maga
ellen beszél.
— Annyit megtennél értem,
mesélsz valamit a falumról?
— A látóhatár szélén autópálya
épült. Most nyár van.
Kutyasétáltatók járnak
a templomfal körül.
Egy társaság gitározva
üldögél, úgy várja az estét.